221

Δημόκριτος

Αρ. 781.
Περὶ ψυχῆς Α'.
σ. 434

Ὁμοίως δὲ ἡ Ἀναξαγόρας ψυχὴν φῆναι λέγει τὴν κινοῦσαν, καὶ φθὶς ἄλλος ἔρημεν ὡς ἐπὶ σὰν ἐκίνησε νοῦς, ὃ κατὰ σύνθεσιν γ' ὥσπερ Δημόκριτος· ἐκφῆνος μὲν γὰρ ἀσχῶς θαυτὸν ψυχὴν καὶ νοῦν· τὸ γὰρ ἀληθὲς φῆναι τὸ φαινόμενον· διὸ καλῶς ποιῆσαι τὸν ἔμπρον, ὡς ἐκτὴρ κατ' ἀλλοφρονέων. Ἐν δὴ χρῆται τῷ νῷ ὡς δυνάμει τινὶ περὶ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ θαυτὸ λέγει ψυχὴν καὶ νοῦν. . . .

- - - - - -

Δημόκριτος δὲ καὶ [illegible] εἴρημεν, ἀποφηνάμενος δὲ τὸ θοῦτον ἐκάτ[illegible] καὶ [illegible] καὶ νοῦν, θαυτὸ δ' εἶναι [illegible] καὶ ἀδιαιρέτων σπυκάτων, ἀκινήτων δὲ [illegible] καὶ σχῆμα· τὴν δὲ σπυκάτων ἐκκινητότατον τὸ σφαιροειδὲς λέγει τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν τε νοῦν καὶ τὸ σύρ. ..

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αριστ.
Περὶ ψυχ. Α΄ ὁ δημόκριτος δὲ ψυχὴν φησὶν εἶναι τὴν λεπτομερεστάτην καὶ τοῖς ἀρχαῖς ὁμοιοτάτην τῶν στοιχείων, καὶ μάλιστα νοῦν· τοῦτο γὰρ ἀναίτιον εἶναι τῶν φαινομένων· διὸ καὶ μόνως ἐν τοῖς ἀτόμοις τὸν ἐμπρόσθιον, ὡς ἐνίοις ἀρέσκει, ἀναίτιον. εὖ δὲ χρῆσθαι τῷ νῷ καὶ τῇ δυνάμει τῶν ἀτόμων ἕνεκα τῆς ἀρίστης, ἀρχὴν τοῦτο λέγει ψυχῆς καὶ νοῦν.

Δημόκριτος δὲ καὶ πανταχοῦ εἰρηκὼς, ἀδιαφανέστατος ἐν τοῖς ἄλλοις ἐστὶν· ἐν μὲν γὰρ ἔνιοις λέγει ταὐτὸν εἶναι νοῦν καὶ ψυχήν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις [illegible] καὶ ἀδιαιρέτων καὶ ἀμεταβλήτων καὶ ἀναλλοιώτων καὶ ἀπαθῶν τὰς ἀρχὰς ποιεῖται· τὰς δὲ σφαιρικὰς ἐν τοῖς ἀτόμοις ψυχὰς λέγει ταὐτὸν εἶναι τῷ νῷ καὶ τὸ σῶμα...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ